

ŠESTÁK

oddílový časopis 6.koedukovaného oddílu a 6.oldskautského klubu **Junáka - českého skauta** v Kateřinicích

číslo **129** vydáno pro vnitřní potřebu - 30.května 2016, nákladem 60 výtisků

WWW.SESTKA.eu **WWW.OLDSKAUTI.cz**

28.5.2016 - Bystřička

Protože jsem poznal trýzeň žízň, chtěl bych vyhloubit studnu, ze které by mohli pít i jiní.
- Ernest Thompson Seton - (malíř, spisovatel a zakladatel woodcraftu)

Oddílová ŠESTKA Rada Kateřinice

V rámci projektu NAUČÍM SE TO, připravíme v **úterý 7.června 2016 v DBCB** akci na vodě pro děti ze ZŠ.

Kdo bude ochoten při akci pomoc a jeho rodiče budou souhlasit s tím, že vynechá den ve škole, ozvěte se co nejdříve Dazulovi (737 249 211) - aby vám potvrdil, zda vaši pomoc využije a zajistil vám do školy **omluvenku**.

Mimo jízdy na raftech, pálavách a barakách zajistíme pro ZŠ nízká lana, lezeckou stěnu a paintball. U každé aktivity bude potřeba minimálně 2 lidi z oddílu - jako instruktor, pomocná ruka, dozorčí a obsluha.

Ve čtvrtek 19.5.2016 jsme odvezli poslední kontejner se železným šrotem, který jsme sesbírali po dědině. Celkem jsme vydělali 22.500 Kč. Těm zaplatíme půjčku na trička loňského HELPU.

Presentace obce Kateřinice v rámci evropského kola VESNICE ROKU proběhne v **pondělí 13.června 2016**. Je zapotřebí 6-9 dobrovolníků, kteří budou komisařům dělat osobního asistenta (pománat s vozíčkem). Máš-li zájem pomoc, ozvi se co nejdříve Dazulovi.

Se symbolickým datem 6.6.2016 vyjde 6 čísel speciálního nečíslovaného ŠESTÁKU. Bude mít 24 stran a ti, kteří neumí německy si v něm moc nepočtou. Je vydáván jako propagační číslo které má prezentovat ŠESTKU a DBCB v rámci "evropského kola" VESNICE ROKU. Českou verzi lze stáhnout už nyní z facebooku Oldskautů (odeslali jsme ji k překladu do němčiny).

I letos starší členové ŠESTKY maturovali. Někteří to mají zdárně za sebou (gratulujeme), jiní mají ještě druhý pokus na podzim (držíme palce).

Hlavní oprava dřevěné podlahy v podkroví srubu DBCB je naplánovaná v termínu 24.9.-9.10.2016. Družinovek ani oddílovek se to nijak nedotkne.

Nepominutelná ratibořská část ŠESTKY se bude prezentovat v krajském kole Vesnice roku. Kateřinice zabodovaly před dvěma roky a nyní se bude snažit uspět i Ratiboř. Držíme celé ratibořské dědině pěsti a našim světluškám a vřátům přejeme, aby významně pomohli k vítězství.

Středisko pořídilo Aqazorbing (nafukovací koule, která umožňuje chodit po vodní hladině). Bude umístěn v našem DBCB, takže si můžeme tuto atrakci dopřát podle svého uvážení. Jen pro zajímavost - pokud se tato atrakce provozuje komerčně, doporučený ceník: "1 minuta = 10,- Kč. Doporučená doba 5 minut tzn. 50,- Kč! Pokud se rozhodnete kutálet ve dvou, cenu nezvyšujte."

Tábor je celoroční vyvrcholení činnosti ŠESTKY. Zatím to vypadá, že na ten letošní pojede asi 20 členů oddílu. Uzávěrka přihlášek je v neděli 12.června 2016 - takže neváhejte! Ten, kdo nezažil opravdový skautský tábor, těžko o sobě může tvrdit, že skautoval :-)

Díky Tomovi má ŠESTKA nepřehlédnutelnou vývěsku před obecním úřadem v Kateřinicích. Tom vyrobil skvělý rám - využil na něj i vyřezaná písmena a lilii ze starého rámu, který před cca deseti lety vyráběl Zub. Takže naše vývěska je vlastně "staronová".

Člověk neprokázal v ničem tolik fantazie jako v množství her, které vymyslel.
- Gottfried Wilhelm von Leibniz - (filosof, vědec, matematik a teolog)

MILÍ RODIČOVÉ

Pokud jste aktivní na internetu, budeme rádi, když se připojíte do „přátel“ a „olajkujete“ naše **Facebookové profily** – ŠESTKY, DBCB i OLDSKAUTŮ. Mimo jiné budete mít i nejčerstvější informace, zprávy a fotografie z toho, co právě „hýbe oddílovým životem“.

Prozíraví rodiče doporučují svým dětem skauting :-)

Bylo skvělé, že někteří z vás vyrazili s ŠESTKOU a svými dětmi na tradiční výstup na Ivančenu pod Lysou horou. ŠESTKA tak naplnila samostatný autobus :-)

Iste zváni na tábor v rámci NÁVŠTĚVNÍHO DNE - v sobotu 16.července 2016.

Uvítáme vaši pomoc při tradiční PŘEDTÁBOROVCE - víkendové akci 24.-26.6.2016, kde budeme připravovat tábořiště v Čermné.

Stejně tak můžete využít (třeba v rámci NÁVŠTĚVNÍHO DNE na táboře) možnost si zaplachtit na plachetnici, kterou máme po celý rok v kůlně pod DBCB. Zvadlo na PLACHTÉNÍ je na poslední stránce tohoto ŠESTÁKU. Kdo neumí ovládat plachetnici, toho to během dvou hodin naučíme! Dopředu si zajistěte místo u Dazula (drabek@lachim.cz nebo 737 249 211).

Rádi se svými potkáme i na tradiční srpnové "vodě" - zvadlo je rovněž na poslední straně tohoto ŠESTÁKA. Podrobnější informaci o loňské akci si můžete přečíst a video shlédnout v kronice na OLDSKAUTI.cz

Oddílová rada se dohodla na potřebě zakoupit pro ŠESTKU vhodný pomezek na letní tábory. Moc oddílu pomůže, pokud se do hledání pozemku na tábořiště zapojíte i vy.

V ČR jsou téměř 3 miliony vlastníků zemědělské

půdy. Když odečteme děti a mladistvé (kteří ještě nedělili), tak každý druhý občan vlastní nějakou zemědělskou půdu. Klidně může bydlet ve městě, ale pokud předci pochází z venkova, může něco vlastnit. Pokud se dozvíte o někom, kdo je vlastníkem pozemku na kterém by ŠESTKA mohla pořádat tábory (mimo civilizaci, alespoň malý potůček, nepodmáčená a rovná louka, blízko les), budeme rádi, když nám předáte kontakt - případnou koupi si vyjednáme sami.

puťák 1.-6.7.2016
expedička 7.-8.7.2016
tábor 9.-24.7.2016
návštěvní den 16.7.2016

100 KNIH

KTERÉ MUSÍŠ PŘEČÍST NEŽ ZESTÁRNEŠ

STEZKA ODVAHY

(Dazul) Aby se brzy dostalo i na další spisovatele, musím ti dnes nabídnout k bezvadnému čtení ještě jednu knihu Zeta - Miloše Zapletala. Prvně vycházela na pokračování v dnes už neexistujícím časopise PIONÝRSKÁ STEZKA (časopis začal vycházet v roce 1971 a jeho cílovou skupinou byli čtenáři „zakázaného“ časopisu JUNÁK - většina redakce přešla z JUNÁKA do PIONÝRSKÉ STEZKY). Od září 1976 do srpna 1977 vycházela v PIONÝRSKÉ STEZCE vždy dvoustrana ZKOUŠKA ODVAHY se skvělými ilustracemi Miloslava Havlíčka. To byla 1.verze románu, který vyšel poprvé knižně v roce 1982 už pod definitivním názvem STEZKA ODVAHY.

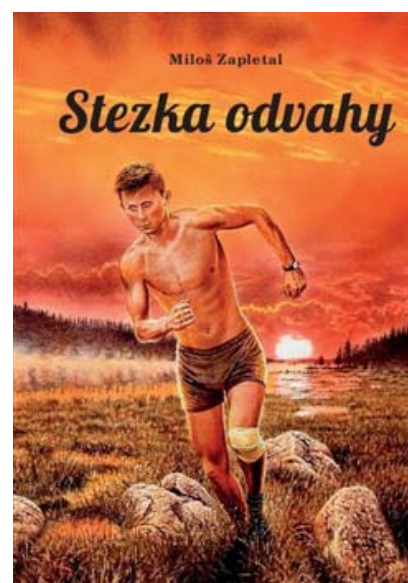
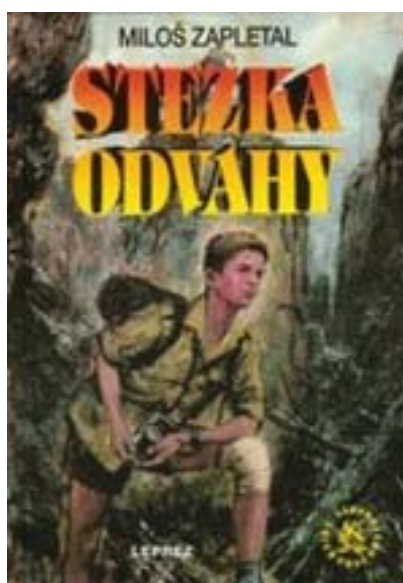
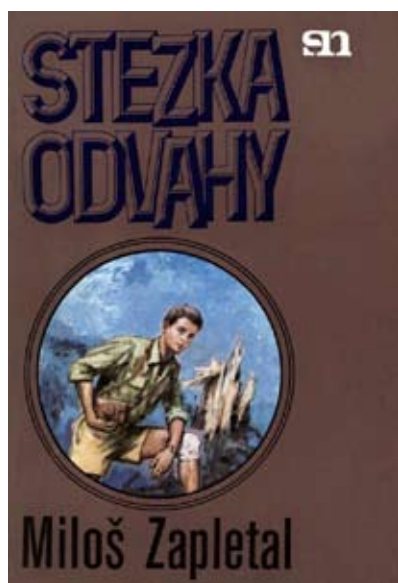
STEZKA ODVAHY je dobrodružný román, zasazený na sever Čech - do Jizerských hor. Popisuje 2 dny ve kterých šestnáctiletý Ježek plní stezku odvahy podle jednoduchých, ale náročných oddílových pravidel - prožívá noc a den sám v horách. Náročná zkouška se však záhy změní ve skutečnou zkoušku odvahy ...

Bylo mi tehdy šestnáct, pomáhali jsme s Jurou našemu vůdci Leškovi s vedením oddílu (dnes 4.chlapecký Lvičata) a v našem roverském věku nás kniha maximálně zaujala a inspirovala. Přečetl jsem do té doby stovky knih a s odstupem desítek let si myslím, že ze všech Zetových knih mne právě STEZKA ODVAHY ovlivnila nejvíce. Dokonce si myslím, že patří mezi tři knihy, které mne do dnešních dnů zásadně formovaly. Díky ní se pořád motám kolem "oddílového" života atd. Kdybych jí četl ve dvaceti, asi bych ji považoval za velmi dobrou knihu, ale už by mne asi tak zásadně neovlivnila. Jen pro zajímavost - ústřední myšlenku STEZKY ODVAHY jsme použili i v recitativu hudebního videoklipu BRATR ZET o kterém jsem psal v minulém ŠESTÁKU.

Asi bych měl zmínit i "samizdat", který jsme někdy v roce 1986 v malém nákladu vydali - obkreslili jsme tehdy (jako studenti strojní průmyslovky jsme kreslili tuší na pauzák) všechny úžasné ilustrace prvního knižního vydání STEZKY ODVAHY a na psacím stroji doplnili odpovídající úryvky románu - vznikl

Více o "komiksu" STEZKA ODVAHY najdeš na
<http://www.detske-casopisy.cz/stezka-odvahy-samizdatovy-pokus-o-komiks-2/>

"...Snažil jsem se přispět k tomu, oč šlo zakladatelům skautingu. Aby se podařilo vychovat alespoň dvě tři procenta slušných, poctivých, pracovitých lidí, kteří jsou ochotni dělat něco pro druhé, aniž hned natahují ruku, co za to dostanou." - Miloš Zapletal -

tak jedenáctistránkový "komiks" - množilo se to diazograficky spolu s technickými výkresy ve fabrikách (tehdejší MEZ a ZBROJOVKA), kde na to byli zařízení.

Fascinace knihou STEZKA ODVAHY u mne vedla tak daleko, že jsem ve svých osmnácti letech podnikl několikadenní prázdninovou výpravu do Jizerských hor - našel tábořiště kde stál tábor o kterém se v románu píše (dnes už vím, že to místo se jmenuje Farská louka), prošel většinu trasy kterou putoval hlavní hrdina Ježek, málem jsem zhynul v rašeliništi, našel busolu i vložku bahenní, promokl na kost, ... Ověřil jsem si, že můj oblíbený spisovatel si vůbec nevymýšlel, že si můžu ošahat téměř vše o čem píše. A můj obdiv k němu vzrostl ještě víc :-)

STEZKA ODVAHY byla před lety zdramatizována a odvysílána na pokračování v Českém rozhlase. Záznam se dá sehnat na internetu a v DBCB je k dispozici i na CD.

... Vzpomněl jsem si na obálku, kterou Náčelník dává každému, spolu s instrukcemi před odchodem na zkoušku odvahy. Stojí na ní velkými písmeny: KDYBY SES DOSTAL DO VELKÝCH NESNÁZÍ, ROZLEP!, Nejspíš jsou uvnitř pokyny, co dělat kdyby se mi něco přihodilo. To se ví, že se mi přihodilo. Div jsem nevykrvácel! Mám tedy právo obálku rozlepit! Třeba nebudu muset šlapat přes celé Jizerky, když mám pochroumané koleno.

"Milý kamaráde, předpokládám, že jsi po pás v močálu a pořád ještě klesáš. Možná tě neohrožuje bezedné bahno, zato visíš za kšandy nad propastí nebo ti rozzuřený jezevec ukousl pravou ruku. To je opravdu vážná nehoda. Vrať se co nejrychleji do tábora a my ti poradíme, co máš dělat dál.

Kdybys byl náhodou v o něco menších velkých nesnázích, představ si, že jsi už po pás v močálu a stále ještě klesáš. Nebo že ti před minutou rozzuřený jezevec ukousl pravou ruku. Tvoje skutečné potíže ti budou připadat hned o hodný kousek menší. V každém případě od téhle chvíle až do konce dnešního dne dělej všechno jenom levou rukou. Jako kdyby ti tu pravou ukousl jezevec. Považuj to za součást zkoušky, kterou právě děláš. Nikdo tě samozřejmě nemůže kontrolovat, ale já spoléhám jako vždy na tvoji čest. Tvůj Náčelník." ...

MILOŠ ZAPLETAL - ZET (*13.1.1930)

- český spisovatel literatury pro mládež - v minulém ŠESTÁKU byl obsáhlejší medailonek. Víš ale, že Zet několikrát navštívil Kateřinice a v roce 2011 "přednášel" na kursu v našem DBCB?

Lidská hra má v sobě něco univerzálního. Nezná hranice geografické ani národní. Nezná ani hranice věkové. Je jakýmsi trvalým přívlastkem člověka. - Miloš Zapletal -

Již několik let nahrazuje tato stálá rubrika kroniku ŠESTKY. Zde máme snahu zachytit téměř každou akci, která se v oddíle udála - očima těch, kteří měli potřebu se o své zážitky s vámi podělit.

23.4.2016 - IVANČENA

(Žaby) Bylo ráno 23. dubna a již několik málo členů stálo před Ratibořským kinem. Zvědaví kolemjdoucí okukovali k sobě ladící košile. Na copak asi čeká tahle podivná slezi-
na? Každoročně se plno podobně sladěných skupinek vydává do námi známého a blízkého pohoří Beskydy, aby vzdali hold u mohyly Ivančeny věnované padlým skautům ze 2. světové války.

A nyní se vydáváme na samotný začátek tohoto dne. Po slezení všeho možného skautstva a rodičů jsme zahájili našim pokřikem a během pár minut už na nás čekal autobus. Čekala nás celá hodina cesty a každý se hodlal zabavit po svém. Krajina se kolem nás mýjela a někteří jí věnovali pozornost, jiní si spolu povídali a další svírali v ruku své mobily.

Když jsme dojeli do plánovaného cíle, byla nám představena celovýpravová hra. Poté jsme se už jen spočítali a vyrazili na cestu. Proplétali jsme se mezi hromadou skautů z všemožných koutů republiky a postupně přicházeli osvěsírky a Sloniočleny. Znenadání se mu ztratil jeden člen, Koncia. Takže začala nervovat a hledat číslo. Bohužel, číslo nikde a tak jsme začali vyvolávat těm ve předu i uprostřed, aby zahájili pátrání po Slonově žabce. Když jsme vyšli na louku, bylo nám oznámeno, že Koncia se úspěšně našla, ale když jsme se zeptali kde je, tak zase nikde nebyla. Vydali se za ní naši dva členové a my si mezitím dali malinkou svačinu. V tu dobu se k nám přidala i naše jedna členka, Jaxa. Už jsme byli občerstvení, napití a částečně odpočinutí, takže jsme se rozhodli pokračovat dále.

Cesta pokračovala dost bezproblémově. Bolest v našich nohou, která se začala objevovat ke konci naší trasy, snížil pohled na stále energické, pobíhající světlušky. Už chybělo jen pár stovek metrů do hlavního cíle a my se začali rozpadat na dva tábory podle rychlosti. Kousek před mohylou jsme se ale opět všichni sešli a vydali se rozdělat základní tábor. Batohy ležely všude okolo a každý chtěl vědět spoustu věcí. Starší byli zasypáni otázkami jako "kdy půjdeme koupit nášivky?" nebo "kdy půjdeme položit kámen" atd...

Jako první se šly položit kameny, které si družinky a jednotlivci namalovali. Po přispění

kamenů jsme se rozhodli vyfotit. Poté už jsme se odebrali do naší základny, kde se po krátké svačince a nakoupení nášivek náš celek opět rozdělil na dva tábory. Jeden šel rovnou svižným krokem pokořit Lysou horu a ten druhý stále připravoval své nohy i plíce na dlouho túru. Po úporné cestě se konečně naposledy dal dohromady náš chuchel Kačičských skautů.

Na vršku Lysé hory jsme se opět posilnili a když už jsme chtěli vyjít na ještě delší cestu zpět k autobusu, tak Slon opět prohlásil, že mu chybí žabička. Ovšem, nyní to byla ale jiná. Byla to Lila. Po pár kolečkách co asi Slon oběhl celý areál Lysé hory se s výtlemem a čistou myslí přidali k nám.

Už jenom zbývala pohodová cestička z kopečku. Trošku nám pokapalo, ale náladu nezkažilo. Autobus se konečně naplnil

a už nastala čas poslední cesty, kdy si naše nožičky konečně odpočinuly. Cesta uplynula rychleji než jsme stačili upozorovat. Před kinem se opět objevila ta naše slezina a donutila kolemjdoucí ohlédnout se za všudy znějícím skautským pokřikem. Všichni jsme věděli, že nastal čas loučení.

Malý Jirka prohlásil: "Sice mě bolí nohy, ale stálo to za to." Nezbylo nám než souhlasit. Snad se setkáme u další podobné akce, třeba tábor :)

6.-7.5.2016 - BELÁ A HORNÁD

(Pípa) Jako každý rok jsme i letos vyrazili na jarní vodu na Slovensko. Kromě klasického sobotního raftingu na Belé jsme letos měli na plánu i výjimečnou možnost splout Prielom Hornádu, který teče v NP Slovenský ráj. Poprvé po mnoha letech je od 1.5.2016 možné legálně tento nádherný úsek splout.

Protože jsme tady ještě nikdy nebyli, domluvili jsme se s Čestou, že se v pátek v 10:00 sejdem v Hrabušicích u mostu a poplujeme. No, byl jsem zvědav, jestli to klapne, ale po příjezdu už byli na místě a vyřizovali vstupní permit.

Poplatek je dost vysoký a to 10€ za člověka. Nebylo překvapením, že se na provizorní parkoviště začali sjíždět auta a všechno s českou značkou. Nafoukali jsme úplně novou oddílovou Baraku, která po vybalení nádherně voněla novotou, hodili na sebe neopreny a vyrazili.

První část až po Hrdlo Hornádu vede v otevřené

krajině, řeka meandruje a jen v místech s nižším korytem bylo vidět na velké pastviny kolem. Hodně popadaných stromů, ale žádný úplně neblokuje cestu. Hrdlo Hornádu se pozná velmi dobře. Za zatáčkou se najednou objevují vysoké skály, které kolmo padají až do řeky. Mostek pro pěší a budka s výběrčím vstupného je nepřehlédnutelná.

Krajina se okamžitě mění. Na jedné straně vysoké skály a na druhé zalesněný svah. Čeká nás několikakilometrový kaňon, ze kterého není úniku. Turistická značka se vine vysoko nad námi a občas vidíme ocelové rošty, po kterých se překonávají úseky, které nelze obejít nijak. Celkem čtyři visuté mosty umožňují projít tento úsek pěšky. My si dole vychutnáváme šumění vody, okolní skály, les a nádherné výhledy. Řeka si dokázala vymlet hluboké koryto mezi skalami a tak máme pořád co dělat. Prudké zatáčky kolem skal prověřují naši pozornost. Proudnice

Ti, kdo se oddávají výhradně tělesnému cvičení, velice hrubnou. Kdo se věnuje jen múzickému umění, je změkčilý. Kdo spojuje tělesné cvičení s múzickým uměním, o tom lze právem říci, že je dokonale múzickým člověkem a nejlépe pochopil harmonii.
- Platón - (řecký filosof, pedagog a matematik)

se přelévá a vody není tak moc, abychom si nemuseli vybírat cestu.

Na Letanovském mlyně máme sraz s pozemním doprovodem, který musí asi kilometr pěšky. Připlouváme jako první, zastavujeme a děláme nějaké fotky. Po příchodu pěšáků se dokonce otevírá i bufet a čepuje Kofola. Nás čeká další část uzavřeného kaňonu a se zbytkem se uvidíme až v Čingově, kde je oficiální konec plavby.

Řeka se ještě hlouběji zařezává do masivu hor a my se cítíme menší a menší. Nejvyšší vrchol máme necelých 200 výškových metrů nad sebou. Zátáčky jsou tak prudké, že jen těsně mijíme skály, nebo náplavy.

U ústí Bieleho potoka hledáme kešku. Na skále nad soutokem nalézáme bambusovou tyč, kterou je třeba naplnit vodou, aby keška vyplavala. Nevím, nad čím ostatní přemýšlí, sundávám přilbu, naplňuji vodou, nalévám do bambusu a keška vyskakuje z trubky. Po rozbalení zjišťujeme, že nikdo nemá u sebe tužku na zápis. Tak vracíme kešku zpět a vyrážíme dál. Před Čingovem je v korytě zbytek betonového mostu, který nahradil nový kovový mostek. Za dalším mostem na pravé straně přistáváme u cedule označující konec povoleného úseku.

Jsme v kempu Ihla a pozemní tým je už zde. Vytahujeme loď a odpočíváme. Auta jsou za-

parkované na druhém břehu a tak přenášíme loď pěkný kus. Na slunku loď pěkně oschnou a tak po premiéře bude nová Baraka pěkně suchá. Čeká nás 88km zpět do Podtureně, kde jsme ubytováni.

V sobotu byl sraz opět v 10:00 u Kokavského mostu. Sešla se tu část Nessuna, Tuláků a ostatních raftování chtivých. V Belé teče méně vody než je obvyklé pro toto období, ale na raft s posádkou pěti lidí by to mělo stačit. Letos opět pojedou tři rafty.

Foukání lodí, oblékání do neoprenu a dělení posádek provází dobrá nálada. Sluníčko svítí a počasí nám přeje. Protože je málo vody, musíme odstartovat kus od břehu a ještě přídí po vodě. Voda je rychlá, meandruje a přelévá se ze stran na stranu. Koryto letos vyčistili, takže není nikde zablokované. Řekl bych, že se letos nezměnilo řečiště tak moc jako v předešlých letech.

Do jedné z prudkých zátáček si krásně najíždíme, ale na druhé straně za touto zátáčkou číhá větev šikmo nad vodou. Všimli jsme si jí příliš pozdě. Předek raftu tuto větev mijí, ale zadek, kde sedím s Píďou ne. Stihám jen nastavit nohu a jsem vyhozen vzad. Když jsem se vynořil, vidím, že vedle mě plave Píďa. Chytáme se raftu a táhneme ho na mělčinu. Posádka ještě chvíli vůbec neví, že nemá zadáky. Naskakujeme na mělčině a jedeme dál.

Dobré zvyky se těžce nabývají, ale snadno se s nimi žije. Zlozvyky se snadno získávají, ale život s nimi je obtížný. - Zig Ziglar - (spisovatel)

Zatáčka stíhá zatáčku, řeka se velmi často dělí na více ramen a my si musíme vybírat cestu. U ústí Ráčkového potoka čeká pozemní tým a dáváme si oběd. A tady nám do raftu naskočila Lenička.

Koryto začíná být širší, ale na dravosti Belá nepolevuje. Silný proud, peřeje a záludné zatáčky nás provází i nadále. Občas je vidět i dál do krajiny. U kempu ve Vavrišově to nepoznáváme. Kde byla oblázková pláž je koryto vymleté až na skály, zatáčka nad ní se musí jet těsně kolem skal. Pozemní tým nás fotí a ani nezastavujeme a jedeme dál. První raft vůbec nezastavuje a tak jedeme až na soutok

s Váhem a dál do kempu Borová Sihot'.

Tady všichni končí, ale my nabíráme nejmladší členy, kteří se těšili celé dopoledne – Mišu a Zdenku. Poplujeme po Váhu do Podtureně a zakotvíme přímo u našeho apartmánu. Po cestě jsme překvapeni jak nám změnili koryto. Najíždíme do peřejí, které jsou asi největší co jsme dnes jeli. Posádka statečně odolala a po přistání jsme byli všichni moc spokojeni.

Příští rok přidáme ještě Dunajec a Oravu a máme zase Tatranský pohár jako kdysi před léty.

Abyste neupadli v zapomnění, jakmile zemřete, buď napiště něco, co bude stát za přečtení, nebo dělejte věci, o kterých bude stát za to napsat.
- Benjamin Franklin - (spisovatel, vynálezce bleskosvodu)

7.5.2016 - BRIGÁDA DINOTICE

(Lila) I přes poměrně malou účast se v sobotu ráno vyjelo do Dinotic. Já, Marťa, Tomáš a Deny jsme před sebou měli docela dost práce a k jejímu urychlení moc nepomohly menší zmatky hned na začátku dne. Proběhly menší zastávky u Mar-ti, u Březin a potom ještě na Vsetíně u střediska. Všechno se nějak povedlo vyřešit a mohlo se vyrazit k chatě.

Už při příjezdu jsme zbadali pověšenou houpací síť, nebo spíš plachtu. Někdo nám tu dospával po předešlé noci. Že by další pomocná ruka? Kde že. Tahle šípková Růženka jen zalezla do chaty a my se museli pustit do práce.

Deny se vrhnul k sečení trávy, Tom montoval okenice a ještě jsme zbyly já s Marťou. Rychle nás zaúkolovat! Spíš jen abychom nestaly, poslali nás ke dřevu. Lámaní tenčích klocků přešlo přes zohýbání těch odolnějších o koleno až k racionálnímu používání sekery. Ze začátku jsme s ní trochu zápasily, ale ještě jsme na tom byly dobře. Denymu to šlo pěkně od ruky, takže jsme brzy nastoupily k hrábím. Začala se tvořit jedna kupka za druhou. Hrábě očividně padly do našich rukou lépe než sekera. Deny nám pomalu přestával

stíhat. Jen s několika menšími přestávkami se povedlo práci dokončit.

Čas ovšem moc kupředu nemířil, takže se stále mohlo něco dělat. Sice dost neochotně ale vrhnuli jsme se všichni na čekající dříví. Ze začátku hromada rychle ubývala, ale později jsme odkryli něco, do čeho se nám až tolik nechtělo. Dosti prohnílé dřevo ale také muselo pryč.

Asi v polovině práce se nám probrala šípková Růženka. Stěžoval si na hlučnou pilu, kterou bylo třeba povolat do boje s dřívím, a na sečení trávy. Očividně by už neusnul, proto přiložil ruku k dílu také.

Ano, zmínila jsem se, že se sekerou jsme na tom nebyly až tak zle, ale to asi jen protože jsem nás porovnala s někým jiným. Postupně se pořezalo, posekalo, poskládalo či poodnášelo k vyhození všechno dřevo. Najednou čas uplynul jako voda. Myslím si, že se už nikomu moc do ničeho nechtělo, takže nám zbyl jen úklid.

Konečně jsme se mohli spakovat a vydat domů. Je sice fajn, že jsme pomohli to tam dát trochu do pořádku, ale ještě tři dny potom jsem nebyla ochotná nic dělat.

*Demokracie je, když dva vlci a jedno jehně hlasují, co bude k večeři.
Svoboda je, když dobře ozbrojené jehně odmítá hlasovat.
- Benjamin Franklin - (spisovatel, státník ze stodolarové bankovky)*

11.5.2016 - SBÍRKA ČESKÝ DEN PROTI RAKOVINĚ

(Jaxa) Takže, jak jen začít. Vezmeme to od začátku. Byl krásný letní den 11.5. a mě se už tak moc nechtělo být ve škole a ještě navíc na společenské vědy (učitelčino jméno radši ani neříkat, přece jenom na splozence pekle se nemá nadávat ;)), tak jsem se dovolila zdáchnout a jít dělat něco mnohem prospěšnějšího, co vás v škole nenaučí. Šla jsem vybírat peníze na Květinový den za boj proti rakovině.

Takovýmto důležitým umům vás ve škole nenaučí, na to si musíte zajít do skautu. Stalo se, že jsem (nečekaně) skončila v té nejlepší skupince, která se skládala z Monči, Rampy a mě. Jak už jsem říkala krásný den

to byl, slunný, ale foukat tolik nemuselo.

Na druhou stranu to bylo osvěžující a místo žebrání peněz jste si mohli jít honit květiny, které odvával vítr do vozovky (taky pěkná hra na přežití - a to vás taky ve škole nenaučí).

Vybírání peněz šlo jedna báseň (kdo by taky nepřispěl těch dvacet korun s glockem u hlavy?). Nebo když potkáte takového Mazánka, tomu dáte rovnou celou peněženku a ještě popřejete dobrý den.

Nic méně, abych to nějak shrnula, byl to moc povedený den. Určitě jsem se tam naučila víc než kdy ve škole. Chci poděkovat, že jsem vůbec měla příležitost tam být.

14.5.2016 - OKRESNÍ ZÁVOD SVĚTLUŠEK A VLČAT

(Dazul) Když se objevila poptávka po tom, aby se někdo z lidí kolem ŠESTKY chopil organizace Okresního kola závodu světlušek a vlčat (ZSaV), považoval jsem to za signál ve stylu „selhaly vsetínské oddíly, poslední záchrana je kateřinická ŠESTKA“ :-)

Kikina ani neví jakou mi udělala radost, když se ujmula klíčového postu – hlavní organizátor, šéf akce a hromosvod. Že se tím pádem bude konat ZSaV někde kolem našeho Dětského bezbariérového centra Březiny bylo jasné. Na březnové schůzce organizátorů se s Kikinou potkala Deninda, Liba, Zub, Janina, Dita, Kecka, Pípa a Fanta – zaúkolována byla též spousta nepřítomných.

Organizačně ne úplně jednoduchá akce má vždy kromě mínusů (spousta energie a času s nejistým výsledkem) i své plusy. Mimo pocitu s dobře odvedené smysluplné práce a svého dílu na společném výsledku, hlavně příležitost se potkat. I když v pátek před závodem pršelo skoro celý den a v podvečer pořád nepřestávalo, nep-

ochyboval jsem o tom, že trávu dosečeme, pohrabeme, hangár postavíme A příjemným bonusem bylo, že jsem se potkal i s lidmi, kteří sice ze současného šestkařského dění aktivně vypadli, ale když Kikina potřebuje pomoc, jsou tu, jako bychom se viděli naposledy včera.

Jak závod probíhal na ostatních stanovištích jsem se neměl možnost přesvědčit osobně, protože společně s Pípou a Marťou jsme měli na starosti poslední (deváté) stanoviště – lodě. Hlídka měla za úkol zachránit Billyho a převést jej přes vodu aniž by namočila sebe či jeho. Společně s painballem jsem tuto aktivitu považoval za nejrizikovější.

Až po té, co na sebe nasoukal neoprén a záchrannou vestu, přiznal Pípa, že je držitelem papíru cvičitele do obtížnosti WW3. I když má hladina vodní nádrže u Dětského bezbariérového centra Březiny klasifikaci ZWA (po novu tuším jen ZW – to je ta nejnižší), měl jsem okamžitě skvělý pocit, že případně tonoucí světluška či vlče se může chvíli plácát, ale nezhyne, protože můj parťák má několikanásobně předimenzovanou kvalifikaci :-)

Není to spravedlivé, ale na naše světlušky a vlčata jsme byli přísnější než na jiné hlídky. Konkrétní příklad – ač jsme oba tušili, že pokud by Lenička jela na raftu jako zadák, byla by jejich hlídka nejrychlejší, ani jeden z nás ji neupozornil, když si sedala doprostřed. Cenné na této zkušenosti bylo, že když se Lenička dívala na časy ostatních hlídek a zjistila, že jim chybělo 5 vteřin k tomu, aby byli nejrychlejší, konstatovala trošičku zklamaně: „Kdybych jela na zadáku, tak jsme nejlepši!“.

Můj osobní pocit z téhle akce je velmi dobrý. Pro příště by stálo za to vycíhat počáteční zdržení na

některém z počátečních stanovišť, zvýšit účast kateřinických závodníků (ratibořské světlušky a vlčata byli zastoupeni důstojně) a počasí (abychom mohli sbalit hangár a týpko). A snad ještě i to, že by se mohli všichni organizátoři zdržet dokud se vše neuklidí – oceňuju, že až do konce vydržely maminy i se svými malými dětmi (a manžely), které paradoxně měly právo kvůli dětem odejít nejdřív.

Na žádné další věci, které by bylo dobré vylepšit jsem zatím nenarazil. Určitě by ale stálo za to získat i zpětnou vazbu od účastníků z Kelče, Valmezu, Vsetína i Lidče.

28.5.2016 - RAFTING A AQUAZORBING

(Dazul) Letos se „raftování“ vydařilo – počasím, množstvím zúčastněných, počtem lodí i tím, že se nám podařilo splout exponovaný úseť 4x (a kdybychom chtěli, mohli jsme jet i po páté).

Mimo členů ŠESTKY a jejich příznivců jeli i rodiče se svými dětmi – což bylo skvělé a jsem přesvědčený, že si odváželi nezapomenutelný zážitek.

Pokud jsem na někoho nazapomněl, vypluli a šťastně dopluli: Pípa + Martin + Lenička + Míša, Dazul + Jirka P., Murzílek + Jirka H., Milan, Eliška + Ilča, Zub, Honza, Karel, Mates, Mazánek a později přijel Fanta a Mirisem, kteří si přivezli druhou baraku. Ze břehu dělala support Bob.

Určitě o této akci napíše i někdo další a tak za mne jen poznámka, že jsem zaregistroval (jezdil jsem většinou na barace a rafty neměl vždy na dohled) pouze dva muže, kteří nedobrovolně pod jezem opustili raft – Mates z pozice porcelánu a Milan z pozice kormidelníka.

Nebýt toho, že Jirka zapomněl asi někde na parkovišti neopren a boty, byla by tato akce naprosto bez chyb :-)

Video z akce a více fotek můžeš shlédnout na oldskauti.cz

(Jirka P.) Aqazorbing je kolo ve kterém když si vlezeš tak tam máš na 10-20minut kyslíku. Taky se tam vůbec nedá chodit, protože uděláš krok a si “ve vodě”. A takhle jsi si to užíval těch 10-20 minut – a výsledek bylo – zpocení. Skuste si to a uvidíte, že v tom nejde chodit :-)

(Dazul) Osobně jsem zkoušel „aquazorbing“ prvně, přesto že někteří šestkaři na kterémisi putáku před lety tuhle novotu otestovali. Ve třech koulích tehdy do sebe zkoušeli narážet, přetlačovat se i závodit kdo dál dojde. Jenže já s nimi tehdy nebyl :-)

Nejde-li Mohamed k hoře, musí hora za Mohamedem. A tak jsme sobotní podvečer namazali gelem T-ZIP velké průhledné koule a zeleným rukávem foukali dovnitř několik m3 vzduchu, dokud se koule nenafoukla.

Měl jsem tu čest si nový střediskový aquazorbing vyzkoušet jako první. Na oplátku jsem se snažil vše zdokumentovat – viz necenzorované video na www.oldskauti.cz.

Na reklamních fotografiích aquazorbingu, které jsem měl možnost shlédnout, vypadá vše rozhodně jednodušeji. Proto jsem lezl do koule bez obav. Ale už hodně dlouho jsem si nepřipadal jako totální nemehlo a neschopník :-)

PLÁN AKCÍ

- 7.6. Turnaj "malotřídek" (Dazul)
- 13.6. Evropské kolo Vesnice roku (Dazul)
- 24.-26.6. Předtáborovka (Ferda)
- 1.7. Ukončovací oheň
- 1.-6.7. Puťák (Luky)
- 2.-6.7. Plachtění (Dazul)
- 7.-8.7. Expedička
- 9.-24.7. Tábor (Fanta)
- 6.-14.8. Voda - Pilica (OS Tůlkavé papuče)

Na vzniku tohoto ŠESTÁKU číslo 129 se podíleli: Žaby, Lila, Jaxa, Pípa, Jirka P., Fanta a Dazul.
 Toto číslo ŠESTÁKA je určeno pro :
 O vytištění tohoto čísla ŠESTÁKU se zasloužila společnost LACHIM s.r.o. www.kvalitnikoupelna.cz – děkujeme!

Archiv všech oddílových časopisů můžeš najít na www.oldskauti.cz (sekce ŠESTÁK).